

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Katowicach XIX Wydział Gospodarczy Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Krystyna Fańciszevska-Rąba (spr.)

Sędziowie: SSO Blanka Zorębska

SSO Dariusz Chrapoński

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 sierpnia 2013 r. w Katowicach

sprawy z odwołania Firmy Handlowej ITOS Stoicis Christos Wyburzanie Obiektów
Przemysłowych w Psarach

przeciwko Śląskiemu Uniwersytetowi Medycznemu w Katowicach

z udziałem przystępującego do postępowania po stronie zamawiającego

Przedsiębiorstwa Budowlanego MIAZGA Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w Dzierżoniowie
o udzielenie zamówienia publicznego

na skutek skargi odwołującego

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie
z dnia 4 czerwca 2013 r. sygn. akt KIO 1197/13
postanawia:

W

Sygn. akt XIX Ga 471/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 czerwca 2013 r. Krajowa Izba Odwoławcza oddaliła odwołanie wykonawcy Christos Stoicis prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowa ITOS Stoicis Christos Wyburzanie Obiektów Przemysłowych z siedzibą w Psarach.

Odwołujący wykonawca od tego wyroku wniósł skargę do Sądu Okręgowego i przy jej wniesieniu uiścił opłatę tymczasową w kwocie 30 zł.

Wskazał, iż nie podaje wartości przedmiotu zaskarżenia, ponieważ brak jest możliwości ustalenia jej na chwilę wniesienia skargi w związku z tym domagał się określenia w niniejszej sprawie wysokości opłaty tymczasowej oraz przedstawienia Sądowi Najwyższemu do rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego budzącego poważne wątpliwości tj. Jak rozumieć pojęcie wartości przedmiotu zamówienia, o którym mowa w art.34 ust.2 ustawy o kosztach”.

Zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 19 lipca 2013 r. wezwano skarżącego do uzupełnienia opłaty od skargi poprzez uiszczenie kwoty 213.470 zł w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi.

W zakreślonym terminie skarżący wniósł pismo z dnia 14 sierpnia 2013 r.

Wnosząc o reasumpcję w/w zarządzenia wzywającego do uiszczenia opłaty od skargi w kwocie 213.470 zł wskazując, iż uiścił opłatę tymczasową oraz iż domagał się przedstawienia Sądowi Najwyższemu do rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego

dotyczącego rozumienia pojęcia „wartość przedmiotu zaskarżenia”.

Podkreślił, iż przepisy kodeksu postępowania cywilnego, a także ustawy Prawo Zamówień Publicznych nie pozwalają na jednoznaczne stwierdzenie co stanowi wartość zamówień od której winno być liczone 5% tytułem wpisu należnego od skargi.

Przywołał też orzeczenie Sądu Okręgowego w Gdańsku (sygn. akt XII Ga 315/11), w którym Sąd ten uznał, iż tą wartością jest wartość umowy jaka miała być zawarta ze skarżącym wykonawcą.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Skarga odwołującego wykonawcy, jako nienależycie opłacona podlega odrzuceniu.

Przepis art.34 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2010 r. nr 90 poz. 594 z późn. zm.) określa wysokość opłat sądowych od skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej różnicując je w zależności od rodzaju i czasu czynności objętych zaskarżeniem.

W okolicznościach rozpoznawanego przypadku zastosowanie znajduje art.34 ust.2 cyt. ustawy stanowiący, iż opłata od skargi na orzeczenie KIO, dotyczące czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego podjętych po otwarciu ofert, jest opłatą stosunkową wynoszącą 5% wartości przedmiotu zamówienia w postępowaniu, którego skarga dotyczy, jednak nie więcej niż 5.000.000 zł.

Przepisy ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie definiują pojęcia „wartość przedmiotu zamówienia”, stąd też uprawnionym jest przyjęcie, iż podstawą do obliczenia opłaty stosunkowej od skargi jest szacunkowa wartość zamówienia przyjęta przez zamawiającego zgodnie z regulacją zawartą w art.32 ustawy z 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2010 r. nr 113

poz.759 ze zm.). Z treści ust.1 tegoż przepisu wynika, że podstawą wartości zamówienia jest całkowite szacunkowe wynagrodzenie wykonawcy, bez podatku od towarów i usług, ustalone przez zamawiającego z należytą starannością. Oznacza to, że wartość przedmiotu zamówienia, o której mowa w art.34 ust.2 ustawy o kosztach sądowych „musi być ustalona w oparciu o przepisy ustawy prawo zamówień publicznych”.

Bezspornym pozostaje, że zamawiający wskazał wartość przedmiotu zamówienia jako kwotę 4.270.000 zł, stąd opłata od skargi wynosi 5% tej kwoty, czyli 213.470 zł. Skarżący natomiast uiścił tytułem opłaty od skargi 30 zł, co skutkowało uznaniem, iż skarga nie została należycie opłacona.

Wskazać przy tym należy, że brzmienie art.34 ust.2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wyklucza możliwość pobrania opłaty tymczasowej od skargi.

Zdaniem Sądu Okręgowego, nie ma żadnych wątpliwości co do rozumienia zapisów art.34 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Stąd wystąpienie do Sądu Najwyższego w trybie art.390§1 k.p.c. jest niecelowe.

Mając zatem powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art.198 „e” w zw. z art.198 „a” ust.2 ustawy Prawo zamówień publicznych, skargę odrzucił.